



Fotó: Mohácsi Klaudia

Közerdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőjét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzet megbíztott:

Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Esély Gyermekei Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonegy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

2020. július
IX. évf., 7. szám (95.)

A világmindenség keletkezésének nyomában

Avagy: így „készül” a tojás – a Pákozdi család szúnyogpusztai birodalmában jártunk

„Hajrá, Puskás!”

Bemutakozik a Puskás Akadémia FC szurkolótábora



Lara, a kalandor

Barangolás Tóthék világában

„Itt jó helyen, jó kezekben lehetnek”

Bölcsiseink mindennapjai a Kastélyban



Felcsúti Hírlap

Címlapfotó:
Döme László Balázs

3 Egy életen át mások gyógyulásáért

Nyugdíjba ment Juhász Irén, gyógyszerárunk asszisztense

4 „Itt jó helyen, jó kezekben lehetnek”

Bölcsiseink mindennapjai a Kastélyban

6 „Hajrá, Puskás!”

Bemutatkozik a Puskás Akadémia FC szurkolótábor

A világ legnépszerűbb sportja, a labdarúgás emberek millióit képes megmozgatni, s ha csak egy kicsit is belegondolunk, rádöbbenünk: a játék voltaképp elsősorban értük van. Noha szerepük igencsak fontos, meglehetősen kevés szó esik róluk, a szurkolókról – pedig hát ki szeret üres lelátók előtt játszani? A Felcsút SE egykori labdarúgója, Oláh János vezényletével az elmúlt egy évben stabil és meccsről meccsre egyre népesebb szurkolótábor alakult ki a Puskás Akadémia FC-nek. Jani bácsiék nem csupán a hazai mérkőzéseken, a Pancho Arénában buzdítják a csapatot, de elkísérik a fiúkat idegenbe is. Összeállításunkban a szurkolás lélektanába pillanthatunk bele.

8 „Szinte egy élet munkája lett oda”

Látogatás a Tész család leégett otthonában

Egy hatalmas és erős amerikai staff ront rá a kerítésre, mikor a kapuhoz közelíték. „Ejha, micsoda házörző!” – mondom a ház asszonyának, aki elem siet. „Ő mentette meg az életünket...” – mondja. Kissé felve, de belépek az udvarba, Penge körbeszaglászik, s máris kezesbáránnyá változik. Egy tapodtat se mozdul gazdája mellől, míg beszélgetünk. Tész Lajosné júniusi tragédiájukat osztja meg velünk.

10 A világmindenség keletkezésének nyomában

Avagy: így „készül” a tojás – a Pákozdi család szűnyogpusztai birodalmában jártunk

12 Poszter

A napraforgó

14 Lara, a kalandor

Barangolás Tóthék világában

„Gazda, vadász, ezermester, családapa – ez mind te vagy. Van még valami, amit esetleg kihagytam?” – teszem fel a kérdést Tóth Sándornak. „Én szeretem a málnát!” – vágja rá a kis Lara, s innentől már ő lesz a „showmester”. Megtudjuk, hogy a négyéves kislány imád rókára vadászni, lepkét kergetni a határban, a földeket járni a kombájnnal, sőt, még attól sem riad vissza, hogy a magasba emelkedjen „pajtásával”, Besenyei Péterrel és a világ bajnok műrepülő gépével. Valódi kalandor ő, azt is mondhatnánk, egy igazi kis „Lara Croft”, telis-teli kíváncsisággal és derűvel. Újonnan befogott imádkozó sáskája társaságában beszélgetünk vadászátról, gazdálkodásról, családjá történetéről a világot öröklő felfedezni vágyó kislánnyal, na és persze a szüleivel, akik engedik, hogy egyetlen csemetéjük a maguk mesevilágában úgy igazán gyermek lehessen.

16 Hirdetés

17 Felhívás

18 Kert

A levendula – ahogyan a kertész látja

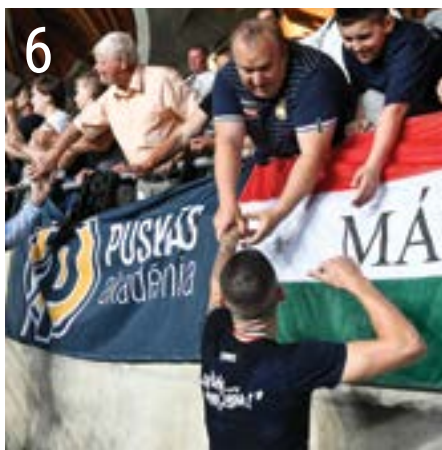
19 Konyha

Méleg zöldborsós újbургonya-saláta

20 Harangszó

Mindenki azt gondol, amit akar
Konfirmáció – megerősítés

22 Mozaik



Egy életen át mások gyógyulásáért

Nyugdíjba ment Juhász Irén, gyógyszerárunk asszisztense

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Pompás kertjében, kacagó unokái között fogad Juhász Irén, a Faluházban működő gyógyszerárunk hajdani alkalmazottja – hajdani, merthogy patikusunk több mint negyvenöt éves gyógyszerári szolgálatát követően nemrégiben nyugdíjba ment, s napjainkban főként takaros kis otthonának szépítése és három kisunokájának „rendeztetése” tölti ki az életét. „Furcsa, hogy ha bemelegyek a gyógyszerárba, én adom át a receptet a patikusnak, nem nekem adják oda – meséli nevetve. – Ám egyelőre jól érzem magam itthon, lefoglalnak a kerti munkák és a gyerekek. Igazából a most született harmadik unokám indított arra, hogy elmenjek nyugdíjba.” Irén egész életében gyógyszerárban dolgozott. Kezdetben Alcsúton, majd miután megnyílt a fiókpatika, Felcsúton is. „Kezdetben a hivatal mögötti épületben működött a felcsúti gyógyszerár, majd a Faluházban – mondja. – Eleinte hetente háromszor jártam át, később délelőtt az egyik, délután a másik helyen szolgáltam. Nagyon megszerettem a felcsútiakat, a doktorral és a védőnővel együttműködve végeztem a munkámat. Szerettem az emberekkel foglalkozni, másoknak segíteni, a gyógyulásban ily módon részt venni.”

Patikusunk 1974-ben végzett ápolónőként és csecsemőgondozóként Székesfehérváron. Kezdetben egy bölcsődében szeretett volna elhelyezkedni, ám épp nem volt üresedés, így a szülei tanácsára gyógyszerárúnak állt – ezzel megtalálta a hivatását. „Vadászi Edit gyógyszerész vett a szárnyai alá, tőle tanultam meg a szakma csínját-bínját, ő valóban a szívét-lelkét belekeverte egy gyógyszerbe, mindent megtett az emberek gyógyulásáért – emlékszik vissza. – 1977-ben végeztem el a gyógyszerári asszisztensi képzést, s a gyógyszerár lett életem első és egyetlen munkahelye. A hetvenes-nyolcvanas években azonban más világ volt, nem volt annyi gyógyszer, mint most. Mi készítettünk mindent, az volt ám az igazi, nekem ez nagyon tetszett. Néhány hétre bekerültem a fehérvári gyógyszerárba, ahol marasztaltak, de biztos voltam benne: nem gyógyszeresdobozokat szeretnék pakolni, hanem emberekkel szeretnék foglalkozni. ’82-ben és ’84-ben megszületett a két gyermekem, így a gyeset követően tértem vissza a gyógyszerárba. Ám a kilencvenes évek elején megváltozott minden. Rengeteg új gyógyszer került forgalomba, ismernem kellett a hatásait is. Ehhez háttértudás kellett, elkezdtem hát továbbképzésekre járni, 2010-ben gyógyszerkiadó szakasszisztens vizsgát tettem, s innentől az életem a nagy gyógyszerészeti forradalomban az örökös tanulás jegyében telt.”

Irén boldog, hogy sokaknak tudott segíteni: „Gyakran mondták, hogy »Irénke, amit a múltkor adott, na, olyat adjon most is, mert az jó volt«, számomra is nagy öröm volt, amikor valaki, aki komoly gyógyszereket szedett, jött, hogy meggyógyult. Meggyőződése, hogy nem elég beszélni a gyógyszerrel, hinni is kell abban, hogy hatni fog. Ma már rengeteg gyógyszer van a piacon ugyanazzal a hatóanyaggal, csak a vivőanyag más, így az egyik embernek ez használ, a másiknak az. Én magam soha nem szedtem semmilyen gyógyszert sem, de ha engem kérdeznak, a legjobb gyógyszer a Kalmoppyrin. Ha fáj a fejem, vagy meg vagyok fáva, esetleg ebből veszek be egyet, s kutyabajom. Hogy



mi kell az egészséghez? Úgy gondolom, kiegyensúlyozott élet. Tösgyökeres alcsúti vagyok, egész életemben itt éltem, békességben, szeretetben. Szeretem az embereket, s azt hiszem, ők is szeretnek engem. Szeretnék hát elköszönni a betegeimtől, jó egészséget kívánok nekik, vigyázzanak magukra!

Bölcsiseink mindennapjai a Kastélyban

„Itt jó helyen, jó kezekben lehetnek”

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs



„Ebben a nevelési évben huszonnyolc gyermekről gondoskodunk, a hat kisgyermeknevelő és a két dajka három csoportban foglalkozik a kicsikkel, csoportonként tizenkét-tizenhárom gyermekkel – kezd a bölcsődénk bemutatását Beatrix. – Húszhetes koruktól már jöhetnek a gyermekek, de az édesanya általában a kicsi két éves koráig marad otthon a gyermekével. Véleményem szerint egy éves kor alatt valóban nem a legjobb bölcsődébe hozni, ekkor ugyanis még nagyon anyás a gyermek, ám egy másfél-kétéves kislánynak már igenis szüksége van közösségre, azokra az ingerekre, amelyeket itt akár a társaktól, akár a nevelőktől megkaphat. Csúpn egy egyszerű példa: egy édesanya már a tekintetéből is tudja, hogy mit szeretne a gyermeke, a közösségre azonban megkívánja, hogy kifejezze magát, s mi, nevelők tudjuk, hogy az életkorának megfelelően hol kell, kellene tartania a fejlődésben, és így foglalkozunk vele. Sokan még napjainkban is azt gondolják, hogy a bölcsőde valamiféle szükséges rossz a szülőnek és a gyermeknek is, mert még él a köztudatban az a kép, amikor szinte futószalagon rendezték a kisgyermeket a régi korok bölcsődéiben, az 1850-es évek óta egészen a XX. század elejéig. Ám a bölcsőde azóta teljesen átalakult, s ma már nem a gondozáson, hanem a nevelésen, a fejlesztésen van a hangsúly.”

A Kastély Óvoda és Bölcsőde legkisebbjei jól kidolgozott napirend szerint élnek a bölcsis életüket, szakképzett kisgyermeknevelőink célirányosan foglalkoznak velük, egyéni bánásmód szerint, kisgyermekként úgynevezett fejlődési naplót vezetve. „A legfőbb célunk az, hogy felkészítsük őket az óvodára – mondja Beatrix. – Szeretnénk, hogy megtanuljanak önállóan étkezni, ismerjenek gyermekdalokat, mondókákat, meséket, legyenek képesek rendeltetésszerűen játszani a játékokkal, be tudjanak illeszkedni egy kisebb közösségbe, és legyenek szobatiszták. Gyermekorvosunk hetente egyszer látogat el hozzánk, s megnézi,

minden rendben van-e a gyermekekkel – ez egyedülálló lehetőség. Napinégyszeri étkezést biztosítunk a bölcsődések számára, ugyancsak az életkori sajátosságoknak megfelelően, s az egyes fogásokat helyben, saját konyhánkban készítjük el. Számunkra rendkívül fontos továbbá az, hogy nap végén a szülő megfelelő tájékoztatást kapjon arról, hogyan is telt a gyermeke napja, mi mindent tanult. Büszkéek vagyunk rá, hogy a társas kapcsolódás már olyan jól működik nálunk, hogy a gyerekek bátran oda mernek menni a másikkal, beszélgetnek, kérdeznak, figyelnek. Bölcsiseink boldogok, bátrak, kiegyensúlyozottak. Szerintem nagyon jó kis hely a bölcsőde.”

Bölcsődéseink közül szeptemberben tizenhároman kezdik meg az óvodát, várjuk hát az új bölcsődéseket. „Negyvenkét férőhelyes a bölcsődénk, megvan tehát a kapacitásunk arra, hogy több gyermekről tudjunk gondoskodni – árulja el Beatrix. – A gyermekvédelmi törvény alapján 25 százalékban fogadhatunk külsős gyermekeket, ez tíz-tizenegy környékbelit jelent. Mivel a külsős helyeket szinte rögtön feltöltjük, főként helyi gyermekekre számítunk. Folyamatos a bölcsődei felvétel, vagyis a nevelési év során bármikor lehet jelentkezni, személyesen vagy akár e-mailben – a kastelyovi.hu oldalon minden, a jelentkezéshez szükséges információ megtalálható. Bár a bölcsődei gondoskodás térítéses szolgáltatás, számos kedvezmény vehető igénybe, akár száz százalékosan is. Így például, ha a bölcsődés gyermek olyan családban él, melyben három vagy több gyermeket nevelnek, ingyenes gondoskodást és étkeztetést biztosítunk számára. A felcsúti önkormányzat jóvoltából pedig a kétgyermekes családok ötven százalékos kedvezményben részesülhetnek. Bármikor szeretettel várjuk hát az érdeklődő családokat, hogy megtekintsék a bölcsődét. Szeretnénk, ha a szülők azzal a tudattal íratnák be az intézménybe a gyermekeiket, hogy itt biztonságban, jó helyen, jó kezekben lehetnek.”

A júliusi forráságban apró színes papírpontocskákból képzeletbeli fagyalt készül bölcsődénk udvarán – legkisebbjeink nagy alkotómunkában vannak éppen. Ám amint megérkezünk, félbeszakad az alkotás, és a gyerekek körbeveszik az új látogatókat, csak úgy záporoznak a kérdések: kik vagyunk, s miért érkeztünk ide? Máris összebarátkozunk, és miközben újra birtokukba veszik a bölcsődei játékokat, a homokozót és a csúszdát, a szakmai vezetővel, Kovács Beatrixszal a már másfél éve működő bölcsőde mindennapjairól beszélgetünk.

Várjuk a szülőket!

Óvodánk tanévnyitó szülői értekezletét 2020. szeptember 1-jén 17 órakor tartja az intézmény tornatermében. Minden kedves szülő szeretettel várunk!

A Kastély Óvoda közössége

„Hajrá, Puskás!”

Bemutakozik a Puskás Akadémia FC szurkolótábora



A világ legnépszerűbb sportja, a labdarúgás emberek millióit képes megmozgatni, s ha csak egy kicsit is belegondolunk, rádöbbenünk: a játék voltaképp elsősorban értük van. Noha szerepük igencsak fontos, meglehetősen kevés szó esik róluk, a szurkolókról – pedig hát ki szeret üres lelátók előtt játszani? A Felcsút SE egykori labdarúgója, Oláh János vezényletével az elmúlt egy évben stabil és meccsról meccsre egyre népesebb szurkolótábora alakult ki a Puskás Akadémia FC-nek. Jani bácsiék nem csupán a hazai mérkőzéseken, a Pancho Arénában buzdítyják a csapatot, de elkísérik a fiúkat idegenbe is. Összeállításunkban a szurkolás lélektanába pillanthatunk bele.



Fél pont

„Tösgyökeres felcsúti focilista vagyok, s úgy éreztem, hogy így, öregfűként is szolgálhatom az egykori csapatomat, ezért szerveztem meg a szurkolói csapatot. Annak idején, a megye II-ben még ponyvás IFA-val jártunk idegenbe, nagyjából hatvanan utaztunk rajta, focilisták és szurkolók együtt. Most egy busznyián gyűlünk össze. Hajdanán Honvéd-szurkoló voltam, épp az olyan játékosok miatt, mint Puskás, s jól emlékszem, amikor Öcsi bácsi hazatért, s kilátogatott egykori csapata meccseire, Kispestre, rendes szurkolóként mindig odament a pénztárhoz, és megvette a jegyét, hiába mondták, hogy neki nem kell. Ezért is lettem Puskás-szurkoló, és ezért karoltam fel a szurkolótábor ügyét. Úgy vélem, hogy fél pontot jelent a csapatnak, ha ott vannak a szurkolók. Szerintem értékelik, hogy ott vagyunk, és nekünk is sokat jelent, ha a mérkőzés után csapatostul odajönnek hozzánk a lelátóhoz. Mérsékelt szurkolónak tartom magam, nem kritizálok sem az edzőt, sem a csapatot, ha nem úgy sikerül egy mérkőzés, mert focilistaként jól tudom, mit jelent, amikor a pályán huszonnégy játékos egymásnak feszül, és hirtelenjében kell döntéseket hozni. Szurkolóként nagy büszkeségem, hogy a Puskás Akadémia FC első NB I-es hazai bajnokiján magam véghezvettem el a kezdőrángást, s akkor kaptam egy mezt, amelyet ereklyeként őrzök odahaza, a kis szurkolói szentélyemben.”

Oláh János



Futball, közösség

„Minden mérkőzésen nagyon izgulok a fiúkért, s habár szeretem az izgalmat, vigyáznom kell a szívemre. Hogy nagymamaként mit is keresek egy focimeccsen, az érdekes kérdés. Már évek óta járok, voltaképp a párom szeretettette meg velem a futballt. Kijöttem vele egy meccsre, gondoltam, miért ne, úgyis ott van a stadion az utca végén, megnéztem, tetszett, s aztán már én magam is egyre többeket hívtam magammal. Így jött össze a vértessacsi szurkolói mag (a párom onnan való). Örülök, hogy együtt vagyunk. Mikor idehaza játszik a csapat, mindig nálam gyülekezünk. Süteménnyel, sörről várom őket. A mérkőzés után pedig folytatódik az összejövetelünk, s megbeszéljük, mi történt a meccsen. A foci tehát igazi közösséggé formált minket. S úgy gondolom, a csapatnak is sokat jelent az, hogy ott vagyunk. Sőt, meggyőződéseim, hogy azért is sikerült a bronz, mert mi is ott voltunk, s drukoltunk nekik. Olyan jó, amikor a meccs végén, mindegy, győztek-e, vagy veszítettek, odajönnek a lelátóhoz, s megköszönik, hogy velük voltunk.”

Rohoncziné Marika

Papa nyomdokaiban

„Mivel a nagyapám, Jani bácsi nagy focidrukker, kiskoromban is sokat jártam vele meccsre, akkor még a stadion nem is állt. Miután megépült, még többször eljöttem vele, felnőtt- és utánpótlásmeccsre is. Ott voltam akkor is, amikor ő végezte a kezdőrángást az első NB I-es mérkőzésen. Szóval már egész kicsi koromtól kezdve bennem van a foci szeretete. Szerintem lelki támogatást jelent a csapatnak, hogy drukkolunk nekik, éltejük őket. Mivel a barátom is focista, lány létemre kicsit talán konyítok is a futballhoz, s hát egy-két dolgot a papától is megtanultam.”

Borsos Lizett

Csak a Puskás!

„Felcsút mellett lakom, egyértelmű volt hát, hogy a Puskásnak szurkolok. Összejöttünk többen – családtagok, barátok –, s állandó hétvégi program lett a meccs. Úgy érzem, talán a jelenlétünk hatására is, már örömből játszik a csapat. Rengeteg kedvenc játékosom van, Hadzsiev kitűnően védekezik, Szoszó pedig jól irányít, Knezevic rendkívül taktikás, gyártja a gólokat és a gólpasszokat, Vanecek pedig az erejével és a magasságával tud helyzetbe kerülni. Serdülőszinten magam is fociztam régen, illetve szabadidőmben még most is. Számomra csak a magyar foci és a Puskás FC létezik.”

Tánczos Imre

Szerelmem, a labdarúgás

„Korábban egyáltalán nem szerettem a focit, ám egyszer elvittek egy meccsre, s azóta igazi megszállott vagyok. Családostul, a párommal együtt három gyermekkel megyünk a Puskás után mindenhol, s szurkolunk a fiúknak. Mi is a vértessacsi szurkolói mag része vagyunk. Van Nief a nagy kedvencem, de Joe-t és Knezevicet is kedvelem. Nem vagyok az a fajta szurkoló, aki úgy hiszi, hogy az edzőnél meg a játékosoknál is jobban tudja, mit kellene a pályán csinálni, nem szoktam bekiabálni, csak annyit: hajrá, Puskás! Régen nem igazán értettem a szabályokat, nem tudtam, mi a les vagy a szöglet, de mostanra megtanultam. Igazán megszerettem a focit. Szerintem csak ennyi kell, hogy az ember kimenjen egyszer a meccsre, s onnantól a rabja lesz. Teljesen más életben nézni, mint a képernyőn keresztül, főleg a Panchóban, ami gyönyörű. A foci megszeretteti az emberrel magát.”

Molnár Viktória

Imádom!

„Mikor értesültem arról, hogy a szurkolói busszal akár idegenbe is elkísérhetjük a csapatot, azonnal szóltam Jani bácsinak, hogy én is szeretnék járni, s azóta egyetlen hazai és idegenbeli meccset sem hagynék ki. Szolnoki Roland a kedvenc játékosom, mert ugyanott játszik, ahol én. Szépen be tudja adni a labdát, s ezzel sokszor jó helyzetet alakít ki. Próbálok tőle tanulni. Régen egyébként nem szerettem a focit, mert akkor még a fiúkkal együtt játszottunk, de amint indult lánycsapat az akadémián, jelentkeztem, és azóta egyenesen imádom. Szerintem számít a csapatnak, hogy szurkolóként mellettük vagyunk, biztatjuk őket, hogy nyerjenek, de akkor sincs gond, ha nem nyernek, akkor is szeretjük őket. Szerintem sokkal inkább előrefelé kellene törekedniük, vállalni, hogy kapura rúgjanak, bátrabban cselezni, de amúgy szeretem a játékukat.”

Herczeg Kitti



Fotó: Varga Ildikó

Mindig labdarúgó leszek

„Anyukám hozott el először egy Puskás-meccsre, akkor még a másodosztályban szerepelt a csapat, azóta mindig itt vagyok, s elkötelezetten szurkolok. A foci a szenvedélyemmé vált, olyannyira, hogy magam is elkezdtem játszani. Engem a játék szépsége fog meg, amikor technikásan-taktikásan játszanak. Nekeam Van Nief a kedvencem, szinte ugyanúgy játszik, mint én, s szerintem ő olyan, mint Sándor Csikar, hiszen lehetetlen szögekből csavarja be a labdát a kapuba – ugyanezt a stílust próbálok képviselni. Úgy hiszem, mindig labdarúgó leszek, egészen a csúcsig, a való öregfűkig fogok játszani, és Válból soha nem igazolok el, mert szeretem az ottani közösséget. Soha nem a pénzért futballozom majd, hanem azért, hogy játszhaszak. És nemcsak labdarúgó, de szurkoló is maradok mindig. Ha mi, szurkolók küzdünk a játékosokért, ők azt százszorosan adják vissza: vagy sok góllal és győztes mérkőzésekkel, vagy – még ha ki is kapnak – jó focival, szép játékkal.”

Szerb Csaba

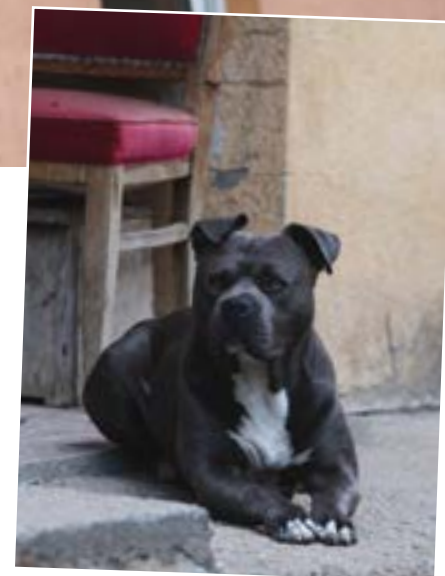
„Szinte egy élet munkája lett oda”

Látogatás a Tész család leégett otthonában



Egy hatalmas és erős amerikai staff ront rá a kerítésre, mikor a kapuhoz közelítek. „Ejha, micsoda házőrző!” – mondom a ház asszonyának, aki elem siet. „Ő mentette meg az életünket...” – mondja. Kissé félve, de belépek az udvarba, Penge körbeszaglászik, s máris kezesbáránnyá változik. Egy tapodtat se mozdul gazdája mellől, míg beszélgetünk. Tész Lajosné júniusi tragédiájukat osztja meg velünk.

Nagy Enikő,
Fotó: Döme László Balázs



Melőtt még felidéznék a történeteket, Zsuzsa néni körbevezet az otthonukban. Bár június elején történt a tüzeset, még mindig látszik a lángok elképesztő pusztítása – sok még a munka. A ház egyik része szinte teljesen leégett, benne minden ingósággal, a másik részét pedig a víz tette tönkre, a tűzvész utáni napok esőzése során ugyanis valósággal ömlött az ár a tető nélkül maradt házban. Zsuzsa néni fia, Lajos éppen a tetőt csináltatja, de rövidesen kezdődik a szolgálata. Lajos a tűzoltói hivatást választotta – ahogy annak idején az édesapja. „Isten gondviselése, hogy aznap nem volt szolgálatban, hanem itthon volt velem, és azonnal tudta, mitévő legyen. Kivitt mindent, ami robbanhat, még az égő autóból is bemászott, és kiállt vele a szabadba, azt hiszem, ilyesmit csak egy tűzoltó mer megtenni – mondja Zsuzsa néni. – Én hajnali négy óra néhány perckor szembesültem azzal, hogy ég a ház. Úgy keltettek. Felkaptam a köntösömet, s átfutottam a szomszédba. Hirtelen fel sem fogtam igazán, mi történik, eszembe sem jutott, hogy bármit magammal vigyek, spontán reakció volt ez. Akkor már szinte az egész utca hívta a tűzoltókat. Először az alcsútdobozi önkéntesek érkeztek meg, azután jöttek a bicskeiek. A fiam segített nekik oltani. Ő észlelte a tüzet. Arra lett figyelmes, hogy a kutya az ágy lábánál kering, és nyüszít. Igazából ő mentette meg az életünket. A felfordulásban elment világá, csak később került elő, akkor láttuk, hogy itt-ott ő is megégett. Menhelyi kutya, két éve került hozzánk, nagyon hálás jószág” – meséli Zsuzsa néni, miközben Penge az ölében nyugtatja az arcát.

Nagy valószínűséggel elektromos zárlat okozhatta a tüzet, ami alig fél óra alatt megdöbbentő pusztítást végzett. „Miután eloltották a tüzet, és ki- virradt, akkor láttuk, hogy micsoda károk keletkeztek – árulja el Zsuzsa néni. – Az alcsúti ÖTE tűzoltói tovább itt maradtak, hogy amiben csak lehet, segítsenek. Néhány napig a kisebbik fiamnál laktam, annyira folyt a víz mindenütt a házban, de aztán hazajöttem, épp akkor, amikor egy autó megállt a házunk előtt, és kiszállt belőle egy édes kislány, copfos barna, nagyot köszönt, hogy »csókolom, hoztam egy kis adományt«, és átadott egy borítékot. Volt mellette egy üdvözlőkártya is, kedves szavakkal. Ekkor döbbentem rá, hogy Istenem, ez tényleg velünk történt – pityeredik el Zsuzsa néni. – Nem tudom, ki lehetett az a kislány, meg se tudtam köszönni neki a segítségét, de olyan sokat jelentett az együttérzése. Nagyon megérintett, hogy a faluból többen is a segítségünkre siettek – nagyon köszönöm nekik. Vigh Andrásné a közösségi oldalon szervezett nekünk gyűjtést, volt, akik bútorokat, volt, akik háztartási eszközöket ajánlottak fel. Néhány hétig villanyunk sem volt, a Fejér–B.Á.L. Zrt. segített. Sokat köszönhetünk Mészáros László polgármester úrnak, valamint Kontra Baláznak és Vörös Miklósnak – ők igazán sokat tettek értünk. De szomszédok, ismerősök is segítettek, ahogy ismeretlenek is. Sőt, nagypapák unokásként jöttek, hogy segítsenek. Sokszor nem is az a lényeg, hogy mit vagy mennyit adnak, van, hogy két jó szó is elég, egy kis biztatás, ami erőt ad, vagy az, ha csak meghallgatnak. Hogy tudom, mellettem vannak. Nagyon

jó megtapasztalni, hogy számíthatunk másokra, s hogy nem hagynak magunkra a bajban.”

Zsuzsa néni a tűzvész után napokig csak sírt, de persze még most is elpityeredik időnként: „Akkor kaptam erőre, amikor megláttam az ácsokat és a tűzoltókat, a fiam bajtársait, akik azért jöttek, hogy segítsenek – mondja. – Akkor újra hinni kezdtem abban, hogy talán még innen is talpra lehet állni. Ha bírtam, én is lapáltam, de inkább abban tudtam a mestereknek segíteni, hogy pogácsát sütöttem és kávét főztem nekik. Először a tetőt és a falakat kell megerősíteni, utána jöhet a többi. Ez nagy trauma – szinte egy élet munkája lett oda. Egyébként is nehezen kezdtem az egészet. 1974-ben férjhez mentem, a fiam két évvel később született meg, újabb két évre rá a lányom, de nem sokkal ezután hirtelen meghalt a férjem. Még egy gyermekem született később, ám az a kapcsolat tönkrement, így egyedül neveltem fel a gyermekeimet. Úgy érzem, hogy nagy keresztek kaptam,

ennek ellenére azt mondom: mégis van Jóisten. Hiszek és bízom benne még ebben a helyzetben is. Leginkább az mutatja meg a gondviselését, hogy mennyien mellénk álltak a bajban. Próbálok arra gondolni, hogy micsoda áldás, hogy állva maradt a ház, s hogy az életünk megvan.

Lajos fiam nagy ajándék számomra. Két évet vártam rá, míg megfogant. Hosszú idő volt ez, de megérte. Tűzoltóként arra esküdött fel, hogy ha kell, az élete kockáztatásával is, de mások életét megmenti. Ha ő nincs itthon, és ha nincs ez a kutya, talán nagyobb a baj. Hálás vagyok nekik.”

Kedves Olvasóink!

A Tész családra még sok munka vár, hogy otthonukat újra lakhatóvá, otthonossá tegyék. Kérjük hát, hogy mindazok, akik tehetik, segítsék őket – akár csak egy kis biztatással vagy egy kis adománnyal!

Köszönettel: a Felcsúti Hírlap szerkesztősége

A világmindenség keletkezésének nyomában

Avagy: így „készül” a tojás – a Pákozdi család szűnyogpusztai birodalmában jártunk



„Tört tojásnak alsó fele válik alsó földfenékké, tört tojásnak felső fele a felettünk való éggé, sárgájának felső fele fényes nappá fenn az égen, fehérjének felső fele a halovány holddá lesz. Tojáson mi tarka rész volt, égen csillag lesz belőle, tojáson mi feketés volt, lesz belőle ég felhője” – így meséli el a világ keletkezésének történetét a Kalevala. A különféle népek teremtésmítoszai szinte mind a tojás szimbólumával írják le a mindenség eredetét, korántsem véletlenül: a régmúlt korok embere a saját tapasztalatait használva próbált magyarázatot keresni arra, ami valójában megmagyarázhatatlan, és a tojás, melyből élet fakad, alkalmas „eszköznek” tűnt erre. Az emberiség egyik legfontosabb eledele a tojás. Riportunkban Pákozdi család szűnyogpusztai gazdaságában, a PÁK-TO Kft. telepén a tojástermelés mikéntjébe pillanthatunk bele.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs



„Családi vállalkozásunkat édesapám alapította 1997-ben, cégünk Felcsúti szűnyogpusztai gazdaságában kezdte meg működését – fog bele történetükbe ifjabb Pákozdi Attila, miközben körbevezet a telepen. – Már akkor tojástermelő üzem működött itt, melyet az alcsúti tévész üzemeltetett, ezt vásároltuk meg és újítottuk fel, illetve bővítettük folyamatosan. Amíg kezdetben mindössze egy termelőistálló volt 18 ezer férőhellyel, addig mostanra, vagyis több mint húsz év alatt eljutottunk oda, hogy négy termelőistállónk van, közel hetvenezer tojótyúkkal. Rendelkezünk továbbá jércenevelővel, valamint takarmánykeverő- és csomagolóüzemmel is. A tojástermelés és -csomagolás mellett kereskedelmi és szállítmányozási feladatokat is ellátunk. Nagyjából húszan dolgoznak nálunk, karbantartók, csomagolók, állatgondozók, főként a helyieknek és a környékbelieknek szeretnénk munkát adni. Több mint kétszáz partnerünk van, boltok, éttermek, hotelek, cukrászdák, pékségek.”

Az elmúlt években Attila és bátyja vette át a termelés irányítását, de a szülők is besegítenek. „1990-ben, amikor a harmadik gyermekünket vártuk, a feleségemmel együtt kitaláltuk, hogy építünk egy kis tojóházat a család ház kertjének végében. 1200 madárral kezdtünk. Innen indult minden – idézi fel a kezdetek kezdetét Pákozdi Attila, a fiúk édesapja, a PÁK-TO megalapítója. – Idővel úgy döntöttünk, kockáztatunk, hogy fejleszthessünk, eladósítottuk hát a családi házunkat, s megvásároltuk ezt a telepet. Szétbontottuk a régi ólakat, új technológiát építettünk ki, s elkezdődött a családi mese. Folyamatosan fejlesztünk azóta is, de nem szeretnénk túlságosan nagyok lenni. Úgy vélem, kellő méretű a vállalkozásunk, eltartja magát, s megvallo, a fiúk jól csinálják.

Büszke vagyok rájuk. Persze segít nekik, amiben csak kell, a feleségem pedig, akárcsak egy kotlós, gondoskodik róluk, rajta tartja a szemét mindenben.”

Pákozdiék szerint a legjobb reklámtermék a tojás, ez teszi stabilá az ágazatot. Ugyanakkor rendkívül szigorú állattartási és takarmányozási elveknek kell megfelelni a tojástermelés során. „Míg például az Egyesült Államokban a tojást mossák, viaszolják, hűtőben tartják, addig nálunk nem lehet mosni, 18 fok alatt kell tárolni, s van egy 28 napos lejárati ideje. Biztonsággal elfogyasztani – ez a jelszónk, erre törekszünk. Nekünk, élelmiszertermelőknek az a feladatunk, hogy jó minőségű, megbízható terméket állítsunk elő. Meggyőződésünk szerint annak, aki a szabályokat nem tartja be, nincs helye a piacon. Úgynevezett zárt technológiai rendszerben termelünk, védett, szűrt, fűtött környezetben. Nálunk a tojás tiszta, a madár egészséges, addig tartjuk, amíg ki nem cseréljük az állományt az istállóban, vagyis mintegy száz élethez elegendő, így az állat nem elhullik. Állománycseréje idején van lehetőségük a környékbelieknek, hogy lejojt tyúkot vásároljanak, vagy pedig levágják, és tyúkhúsként áruházaik polcaira kerül. A NÉBIH állategészségügyi ágazata ellenőrzi a termékeinket. Komoly kontroll alatt zajlik a termelés.”

„Napiainkban a tojástermelésben különféle tartásmódok vannak: zárt, mélyalmos és szabadtartás – avat be bennünket ifjabb Pákozdi Attila. – Minél szabadabb egy tartásmód, annál nagyobb ökológiai lábnyoma van, annál több víz és takarmány fogy, és a megbetegedés, az elhullás is nagyobb. Klasszikus értelemben vett szabadtartásból kereskedelmi forgalomba kevésbé kerül tojás, csupán kistermelőknél kapni, ám ennek a tartásmódnak rendkívül magasak a

kritériumai és a költségei. EU-konform ketrecekben helyezük el a tojóinkat, nagy életterben, tojófészekkel, körömkoptatóval, porfürdővel, ülőrúddal. Meghatározott receptúra szerint saját takarmánykeverőnkben állítjuk össze a takarmányt a különféle életkorú állományoknak. A két fő alapanyagot, a búzát és a kukoricát helyi termelőktől vásároljuk, a szóját importáljuk, s kerül még a takarmányba méz és számos vitamin is. Mintegy ötvenezer tojást termelünk naponta, egy tyúk körülbelül háromszázat tojik egy évben.”

Pákozdiék egyik nagy vívmánya a telep bejáratánál elhelyezett tojásautomata, amely néhány éve üzemel, s bár a közelmúltban elektromos zárlat miatt leégett, most már újra „ontja magából” a tojásokat. „Annak idején azért találtuk ki, hogy bárki, akinek tojásra van szüksége, de mondjuk, éppen semmi sincs nyitva, bármikor eljöhessen ide, és könnyedén átvethesse a kívánt terméket – meséli az ifjabb Pákozdi. – Bevált, sokan használják az automatát.” Pákozdiék – ahogyan a mesehős, Gombóc Artúr a csokoládé mindenféle fajtáját – maguk is szeretik a tojást, illetve annak számtalan változatát. Azt is elárulják, hogy két hét után érdemes a tojást elfogyasztani, akkor érnek benne össze az enzimek, akkor lesz igazán finom. Azt vallják, hogy a tojásban szinte minden benne van, amire az ember szervezetének szüksége lehet, ezért hát kell is fogyasztani. „Szeretjük a munkánkat, ezzel foglalkoztunk világeletünkben – mondják. – Törekszünk rá, hogy a magyar tojáspiac egyik meghatározó, minőségi szereplőjévé váljunk. Családi gazdaságunkkal szeretnénk a hazai vállalkozások egyik sikertörténete lenni. Hisszük, hogy egy ilyen vállalkozás mindig közös projekt, az eladó és a vevő együttműködéséből jön létre – ezt igyekszünk tiszteletben tartani.”



A tojás ősidők óta az emberiség egyik legalapvetőbb és legértékesebb tápláléka: elsőrendű, teljes értékű fehérjeforrás, az összes, a szervezet működéséhez szükséges nélkülözhetetlen, úgynevezett esszenciális aminosavat tartalmazza, melynek előállítására szervezetünk képtelen volna; kevés telített zsírt, ellenben sok omega-3 zsírsavat tartalmaz, vagyis zsírszűrője tökéletes; bőséges forrása a vitaminoknak és az ásványi anyagoknak, található benne többek között A-, D-, B2-, B12- és E-vitamin, biotin, pantoténsav, folsav, kolin, foszfor, kalcium, vas, magnézium, cink, kálium, nátrium, jód, szelén és niacin. Vagyis a tojás valódi „szuperelede”, létfontosságú az emberi szervezet egészséges működéséhez.

A napraforgó

Mohácsi Klaudia fotója

„Édesanyám, virágosat álmodtam, napraforgóvirág voltam álmomban, édesanyám, te meg fényes nap voltál, napkeltétől napnyugtáig ragyogtál” – Ágh István költeménye juthat az ember eszébe, ha a Felcsút határában elterülő napraforgóültetvényt szemléli. Évezredek óta ámulattal nézzük a napraforgót különleges képessége miatt, ám a tudósoknak mindössze néhány évvel ezelőtt sikerült megfejteniük, hogyan is képes követni a nap járását, miért is fordul a napraforgó a növények között egyedülálló módon levestül-virágostul-szárastul „édesanyja”, a nap felé. Nos, minél több fény éri a növényt, annál nagyobbra nő, s minél jobban képes felmelegíteni a napsugárzás a tányérvirágzatot, annál több beporzó rovar csalogat magához, így több termést hoz. A fiatal palánták keletről nyugat felé fordulva követik a nap járását, éjszaka pedig 180 fokot visszafordulnak, hogy pirkadatkor ismét a legjobb pozícióban érje őket a kelő nap. Ezzel szemben a kifejlett növények végig kelet felé fordulnak, nem mozgatják tányérjukat. Nappal a fiatal napraforgó szárának árnyékos, keleti oldalán nőnek gyorsabban a sejtek, így a szár és a fej az ellenkező, nyugati irányba hajlik, éjszaka viszont a szár nyugati oldalán nőnek gyorsabban, ezért fordul vissza a virág napkeltére. Amint a növény szára eléri a kifejlett hosszúságot, a napraforgó „belső órája” leállítja a váltakozó oldalú szárnövekedést, s a tányér a keleti irányban marad, így a virágzat már kora reggel melegebb lesz, amivel több rovar tud magához vonzani. A napraforgó bölcsességéből mi, emberek is sokat tanulhatunk – legfőképp azt, hogyan fordítsuk tekintetünket a kelet, az életet adó fényforrás felé. S Krúdyval együtt mondhatjuk: „A bolond élet csak rohanjon mások országutain, mi a napraforgókat nézegetjük, hogyan nyílnak, növekednek, hervadnak.”

Nagy Enikő

Lara, a kalandor

Barangolás Tóthék világában



Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

„Gazda, vadász, ezermester, családapa – ez mind te vagy. Van még valami, amit esetleg kihagytam?” – teszem fel a kérdést Tóth Sándornak. „Én szeretem a málnát!” – vágja rá a kis Lara, s innentől már ő lesz a „showmester”. Megtudjuk, hogy a négyéves kislány imád rókára vadászni, lepkét kergetni a határban, a földeket járni a kombájnnal, sőt, még attól sem riad vissza, hogy a magasba emelkedjen „pajtásával”, Besenyei Péterrel és a világbajnok műrepülő gépével. Valódi kalandor ő, azt is mondhatnánk, egy igazi kis „Lara Croft”, telis-tele kíváncsisággal és derűvel. Újonnan befogott imádkozó sáskája társaságában beszélgetünk vadásatról, gazdálkodásról, családjáról, a világot örökké felfedezni vágyó kislánnyal, na és persze a szüleivel, akik engedik, hogy egyetlen csemetéjük a maguk mesevilágában úgy igazán gyermek lehessen.

„Felveszem a vadászruhámat, kimegyek a lesre, és figyelem az állatokat, de mindig ott van apa és anya, nem vagyok egyedül, ha meg jön a róka, lövünk – avat be bennünket a vadászat mikéntjébe Lara. – Apa szokott lőni nekem vaddisznót, anya meg szarvast.” Merthogy bizony ám, Tóthéknál korántsem csupán a ház urának, de a ház asszonyának is szenvedélye a vadászat, no persze Sándor volt az, akik megszerettette feleségével, Judittal az ősi mesterséget. „Nagyapám és édesapám is vadászott, tőlük tanultam meg a vadászat alapjait – mondja Sándor. – Vadászunk mindenre, aminek idénye van, a vadásztársaság szabja meg, hogy mikor mire lehet vadászni. Szigorú szabályok szerint zajlik a vadászat, nagyon fontos szerepe van ugyanis a vadvédelemben.”

A vadászatot a mezőgazdaság „hozta el” Sándor életébe, a gazdálkodás pedig ugyancsak családi hagyomány. „Tösgyökeres felcsúti vagyok, déd- és nagyapám kertészkedett, édesapám pedig már szántóföldi növénytermesztéssel kezdett foglalkozni, családi gazdaságunk több mint harminc éve működik – meséli településünk agrárbizottságának elnöke,

aki emellett még az agrárkamara országos küldöttje is. – Búzát, árpát, napraforgót és kukoricát termesztünk, Felcsút és Alcsútdoboz határában 600 hektáron terül el a földünk. Meg lehet élni ebből a munkából, és még szeretjük is csinálni.” „Habár az édesapámnak szőlője van, nem voltunk az a nagy gazdálkodós család – teszi hozzá Judit, aki, ha kell, ügyeket intéz, ha kell, traktort vezet vagy alkatrészeket szerez be. – Sándor által kerültem bele a mezőgazdasági munkába, de teljesen hozzám nőtt ez az egész, nem is tudnám elképzelni az életemet nélküle. Nem vagyunk nagy világjáró család, inkább a határt járjuk be. Szeretjük a szabadságot, amit a földművelés ad, szeretünk kint lenni a természetben, járni az erdőt, a mezőt, mikor kel a nap, s csend van. Nem bírjuk a városi nyüzsgést, szeretjük a falusi békét.”

Sándor és Judit tizenhét éve ismerkedtek meg egymással, és kislányuk születését megelőzően, négy éve házasodtak össze. „A bátyámat ismerte Sanyi, mindig a kapu előtt beszélgettek, mi akkor még csak úgy nézegettük egymást, s a locsolóbálban megkérdezte, hogy hazavi-



hetne-e – emlékszik vissza Judit, aki a szomszéd faluból, Alcsútdobozról származik. – Szépen lassan kerültünk egyre közelebb egymáshoz, engem a humorával fogott meg Sanyi, s azzal, hogy mindig volt miről beszélgetni vele. Épp vetés volt, amikor elkezdünk ismerkedni, kivitt a földre. Aznap egy bűvész lerobbant az autójával a föld mellett, Sanyi kicserélte neki a kereket, ő meg közben bűvészkedett nekem – ez annyira megmaradt bennünk, gyakran emlegetjük nevetve, hogy lehet, hogy akkor varázslott össze minket. Sok ilyen emlékünks van. Igazából mi soha nem veszekedtünk egymással. Ha volt is nézeteltérés közöttünk, mi mindig azt vallottuk, hogy meg kell beszélni, mi bántja a másikat. Soha nem fekdüztünk le haraggal a szívünkben.”

Lara épp a legnagyobb munka közepette, kukoricaaratás előtt érkezett meg a családba. „Mindig kislányt szerettem volna, talán mert a családban sosem volt lány – meséli Sándor. – Csodálatos érzés volt apává válni, számomra meg hát az egész család számára ő a minden. Kisbabaként is boldog, kiegyensúlyozott gyerek volt. Soha nem sírt,

kéthetesen már átaludta az éjszakát, tízhónaposan már elkezdett beszélni, s a kezdetektől nyitott, érdeklődő, közvetlen. Még az üzleti partnereinkkel is leül tárgyalni. Kikérdezi őket: hogy hívnak, mi a foglalkozásod, van-e kutyád? Emlékszem, amikor először oviba vittük, nálunk fordítva volt: nem sírt, ám amikor hoztuk haza, toporzékol, hogy vigyük őt vissza. Szeret emberek között lenni, mindenkiel megtalálja a közös hangot, minden érdekli. S ahogy cseperedik, úgy vesz részt egyre inkább mindenben: felül mellém a traktorba, jön velem pecázni, homokfutóval járjuk a terepet.” „Figyelünk rá, hogy ne legyen túl sok tabletezés, ne szippantsa be őt a virtuális világ, ne legyen szobagyerek, de ő sem igényli az online teret, sem azt, hogy a városban barangoljunk, neki csak a határ, ő csak oda – teszi hozzá az anyukája. – Reggeltől estig odakint van, pillangót kerget, katicabogarat keres. Igazi gyermekei vannak. Sok mindenre megtanít bennünket. Mindennek tud örülni, egy kis bogárnak vagy egy madár tollának is. Életörömöt tanít, örökös jókedvet. Igazi csodagyerek.”



'Csúti Vigasság 2020. augusztus 29.

Helyszín: Tamássy-Margalit Kúria, Felcsút



FELCSÚT KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA SZERETETTEL VÁRJA ÖNT ÉS
KEDVES CSALÁDJÁT FALUNAPI RENDEZVÉNYÉRE!

10:30 BÚGÓCSIGA ZENEDE GYEREKKONCERTJE
11:30 VÉRTESACSAI NÉMET NEMZETISÉGI TÁNCCSOPORT
12:00 DÍJÁTADÁSOK, FALUEBÉD
13:30 FELCSÚTI FEHÉR TIGRISEK KEMPO EGYESÜLET BEMUTATÓJA
15:30 ISKI LAURA ÉS ZENEKARA
16:00 ZEYS ÉS BARÁTAI GÖRÖG ZENEKAR TÁNCCHÁZA
18:45 RETRO DALOK A FANTÁZIA DUÓVAL
20:00 CHILDREN OF DISTANCE EGYÜTTES
20:30-00:00 DJ DELI (90'-ES ÉVEKTŐL NAPJAINKIG)



Folyamatos kísérőprogramok

- főzőverseny
- kézműves foglalkozások: különböző kézműves technikák, arcfestés
- ügyességi vetélkedők
- rendőrség kitelepülésével roller- és kerékpárverseny kicsiknek
- tűzoltóság rekesz-toronyépítés gyerekeknek
- történelmi íjászat
- házisüti-verseny
- vásár és körhinták, trambulin
- horgoló sátor a jótekonysági horgolásban részt vevő asszonyokkal
- BÜFÉ üzemel a rendezvény ideje alatt

A programok a Köszönjük, Magyarország! pályázat keretében valósulnak meg.

A műsorváltozás jogát fenntartjuk!



Köszönjük,
Magyarország!

Tisztelt Lakosság!



Fotó: Mohácsi Klaudia

A kerti munkák szezonja beköszöntött, ezért szeretném felhívni az Önök figyelmét az Önkormányzat 7/2015. (III.31.) számú rendeletének előírásaira, melyek többek között az ingatlanokkal kapcsolatos köztisztasági feladatokra és a kerti hulladékok égetésére vonatkoznak.

A rendelet értelmében az ingatlan tulajdonosa gondoskodik:

- az ingatlan és az ingatlannal szomszédos közterület úttestig terjedő teljes területének tisztántartásáról,
- a betegségeket terjesztő vagy egészségügyi szempontból káros rovarok és rágcsálók irtásáról,
- az ingatlannal szomszédos nyílt árok, híd, átereszt és ezek műtárgyainak tisztán tartásáról, az ingatlanán és az ingatlanával szomszédos közterületen a gaz kiirtásáról, az ültetett növényzet gyalogjárda fölé nyúló ágainak, a közterületre kinyúló gyökereinek megfelelő nyeséséről, úgy, hogy biztosítja a gyalogos forgalom zavartalanágát.

Sajnos egyes ingatlantulajdonosok ezeket a kötelezettségeket nem vagy nem kellő odafigyeléssel teljesítik, így nem mutat egységesen rendezett képet a falu, nem működik megfelelően a csapadékvíz-elvezetés, nem lehet közlekedni a járdákon. Kérem Önöket, hogy a hatósági ellenőrzést és a bírságolást megelőzendő módon szíveskedjenek a rendelet előírásainak eleget tenni.

Számos panasz érkezik a Hivatalba a hulladékok égetése és a szomszédok zavarása kapcsán is. Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy a belterületi ingatlanok használata során keletkezett hulladékok égetését 2020. április 21-től teljesen megtiltottuk. Valamennyi hulladék – így a kerti hulladék – elszállítását biztosítja a Zöld Bicske Kft., így amellet, hogy tilos, szükségtelen is az égetés.

Kérem, hogy figyeljenek oda a fenti szabályok betartására, és ne zavarják szükségtelenül a lakókörnyezetükben élőket, valamint kerüljék el az akár több tízezer forint összegű bírságot!

dr. Sisa András jegyző

A levendula – ahogyan a kertész látja

*Kertészeti Áruda
Fotó: Varga Ildikó*

Azánkban az egyik legelterjedtebb a közönséges levendula (*lavandula angustifolia*). Mintegy hatvan-hetven alfaja létezik, a kék, a lila és a fehér szín jellemzi, az illatát igazán a levelek dörzsölése után érezhetjük. A levendula termesztése és felhasználása több száz évre nyúlik vissza Európában. A gyógyászatban és a szépségiparban egyaránt fontos szerepet tölt be. Csodálatos illóolajokat és kozmetikumokat varázsolnak ebből a gyönyörű növényből. A levendulaolaj a XVI-XVII. században még igazi kuriózumnak számított, a gyógyászatban előkelő helyet foglalt el. A homeopátiái kezeléseknak ma is szerves része.

A növény telepítésekor vegyük figyelembe, hogy a levendula a napos, meleg helyet szereti. A kötött talajon nem igazán érzi jól magát, mivel a pangó víz nagymértékben károsítja. Szükség esetén magunk is elő tudjuk állítani a megfelelő talajkeveréket, amely föld, homok és kavics egyvelegéből áll. A levendula a meszes talajt kedveli leginkább, így célszerű kavicsos talajtakarást alkalmazni, szemben az úgynevezett mulcsozással, ezáltal meggátoljuk a bepuffedést is. A levendula igazi szépségét csoportos ültetési alakban mutatja meg, jó megoldás járdák, sétányok mellé telepíteni 30-40 centiméter tőtávolságra. A levendula nem igényli a későbbi tápanyagpótlást, hiszen nagy túlélő, viszonylagos szárazságtűrő növény, amely jól érzi magát szikes, szárazabb talajban.

A növény metszése lehetőleg virágzás után történjen. Bátran megnyeshetjük, gyorsan kiheveri, és még erősebben indul növekedésnek. Az elhanyagolt, „felnyurgult” levendulát erőteljesen vágjuk vissza, hogy friss hajtásokat tudjon nevelni. A levendula örökzöld félcserje, ezért alakító metszése mindig tavasszal történik – a téli fagyok elmúltával végezzük, s minden sérült, száraz részt távolítsunk el. A levendulát gombás betegség támadhatja meg, amelynek az egyik legfőbb előidézője a párás idő utáni befülledés, gombaölő szerrel védekezhetünk ellene.

A levendula igazán impozáns, dekoratív növény, amelyet sokféleképpen hasznosítunk. Az élelmiszeriparban is jelentős helyet foglal el, hiszen a levendulaszörptől a fagyaltig sok mindent készítenek belőle, a levendulaméz például napjaink egyik legnagyobb kincse. Az elmúlt évtizedekben egyre több levendulást létesítenek, újra megjelentek a kézi manufaktúrák. Lapunkban többször olvashattunk már a Noll-tanya mesés levendulaültetvényéről és a hozzá tartozó kis műhelyről, ahonnan minőségi levendulás termékek szerezhetők be.



Fotó: capitalgardenservices.ie

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Meleg zöldborsós újburgonya-saláta

A kora nyár egyik legnagyobb áldása a pergő héjú, hamvas színű, lágy, lédús és édes újkrumpli, amelyet sokféle módon használhatunk fel. Amellett, hogy leveszöldségként vagy épp köretként is remek, kiváló saláta-alapanyag. E havi konyhaművésziünk, a szépséges Stóhr Gréta vegán séf és gasztro-műsorvezető – aki nem csupán a finom és egészséges ételek „kreálásában” éli ki alkotókedvét, de a regényírásban is – a friss burgonya elkészítésének egy egyszerű, ugyanakkor nagyon is ötletes módját mutatja most meg nekünk. Receptjében a zöldborsót hívja az újkrumpli „társául”, merthogy tudták-e: a zöldborsó nemcsak finom, de csodálatos gyógyhatással bír? Az aprócska borsószemek vitaminokban és ásványi anyagokban gazdagok, sok bennük a C- és B-vitamin, de magas a kalcium- és magnéziumtartalmuk is, ami a csontok és az idegrendszer számára fontos. Rendszeres fogyasztással a vérnyomás is helyreáll, akár alacsony, akár magas, mi több, a zöldborsó védi a szívet is. A diéta, a fogyókúra és az egészséges étrend „kincse” lehet hát.

Hozzávalók:

1 kg újparázb burgonya
1 ek. hidegen sajtolt olaj
tiszta só
tisztított víz
1 kis fej lilahagyma finomra aprítva
20 dkg zsemeke zöldborsó
1 csokor aprított petrezselyem
1 marék menta és snidling aprítva

Az öntethez:

3 ek. almaecet
1 ek. mustár
2 ek. agavé szirup
½ biocitrom héja

Névjegy Stóhr Gréta

„Édesanya, feleség, séf, műsorvezető, író, alkotó, emberbarát – így jellemezném magam. Gasztrobloggerből lettem YouTube-er, majd szakács és a Life Tv-ben futó főzőműsoraim (Great Life, Gréta konyhája) műsorvezetője. Jelenleg saját éttermem, a Great Bistro séfje vagyok, és van egy főzőiskolám is, a Gréta Főzőiskola, ahol vegán szakácsokat, hobbi szakácsokat, háziasszonyokat képezek hat éve. Két vegán szakácskönyvem jelent már meg Gréta Konyhája és Gréta Kedvencei címmel. Tíz évvel ezelőtt tértem át a növényi életmódra, amely gyökeresen megváltoztatta az életemet. Kezdetben csak kísérletezőként indultam el ezen az úton, igaz, akkor már vegetáriánus voltam, így nem okozott nagy gondot a tojás és a tejtermékek elhagyása. Kisfiam születése után folyamatosan kerestem a módszert, amellyel még egészségesebbé, fittebbé és energikusabbá válhatok saját magam és a családom érdekében. Ekkor találtam rá a növényi táplálkozásra, s vegánként a konyhában tevékenykedve máris témérdek ihletet kaptam. Séfként és tanítóként az elmúlt közel tíz évben tízezreknek segítettam már áttérni növényi étrendre, hogy egészségesebben, tudatosabban élhessék a mindennapjaikat.”

Elkészítés:

A burgonyákat körömkefével alaposan megmossuk, kettévágjuk, majd tapadásmentes serpenyőben kevés olívaolajon megpirítjuk, sózzuk, aztán aláöntünk 1 dl vizet, és a keletkező gőzben lefedve pároljuk. Ha a víz elpárolgott, fedő nélkül pirítjuk tovább mintegy két percig, majd hozzáadjuk a zöldborsót, és összeforgatjuk a krumplival. Vigyázunk, hogy a burgonya ne törjön össze.

Az öntet elkészítése: Közben felaprítjuk a hagymát, a zöldfűszereket, és összekeverjük az öntet hozzávalóit egy külön kis tálkában. A borsós burgonyát kiöntjük egy salátástálba, megszórjuk a friss ropogós fűszerekkel, a lilahagymával, meglocsoljuk az öntettel, és óvatosan, de alaposan összeforgatunk mindent. Sózzuk, friss borsozzuk, és ráreszeljük a citromhéjat a tetejére.

Fotó: Gréta Kedvencei – 10 év receptjei a nagyvilágból című kiadvány

Mindenki azt gondol, amit akar

Jäger Tamás

Egy baráti beszélgetésben hangzott el: „mindenki azt gondol, amit akar”. Úgy érvetve, hogy mindenki szabadon eldöntheti, hogyan gondolkodik az életében előkerülő komoly kérdésekről. Vélhetően Isten előre látta, hogy a teremtett, majd bűntől megsebzett ember szabad akarata problémákat fog okozni. Az ember szabadságát azonban ezen az áron sem akarta elvenni, ezért mondja ezzel az egyszerű hasonlattal Jézus: „... Hányszor volt, hogy egybe akartam gyűjteni gyermekeidet, ahogy a tyúk szárnya alá gyűjti csibéit” (Lk 13,34) – nem kényszerrel tehát, hanem megadva a felismerés lehetőségét, hogy az embernek a szerető Isten követése elemi érdeke.

Isten nagyon fontos üzenete, hogy „megfizetek mindenkinek, kinek-kinek a tettei szerint” (Jel 2, 23). Akkor hát a gondolat fontosabb, vagy a tett?

Nyilvánvalónak látszik, hogy a tetteink tükrözik hozzáállásunkat Istenhez és az emberekhez. Ám a gondolkodást és a cselekedeteket nem lehet ilyen élesen különválasztani: a tettek nem a semmiből nem jönnek létre, hiszen az ember cselekedetei értelemmel vannak átitatva. Amit csinálunk, tehát egy gondolatiság konkrét leképeződései.

Szent Pál apostol számos keresztény közösséget hozott létre, többek között Efezusban, amely ókori mértékkel igen nagy város volt – pogány lakossággal. A városban élő kis keresztény közösségnek üzeni: „Azt mondom tehát, és kérve kérek titeket az Úrban: ne éljetek már úgy, mint a pogányok, akik hiúságokon jártatják az eszüket” (Ef 4,17). Tehát a pogányok helytelenített cselekedeteinek okaként a felesleges dolgokon való gondolkodást jelöli meg.

A tavalyi nyolcadikosokkal választottunk egy imádságot, amellyel az órát kezdtük, és ez az 1. zsoltár volt. Abban áll, hogy „Boldog az az ember, aki (...) az Úr törvényében leli kedvét, s törvényét éjjel-nappal eszébe forgatja” (Zsolt 1,1). Az éjjel-nappal Istentől való elmélkedés fontossága egyébként több helyen feltűnik az Ószövetségben. Mert amin az ember rendszeresen, pláne örökké gondolkodik, az hatással van az egész életére. A gondolataink tartalmat alapoznak a cselekedeteinknek.

Gondoljuk meg egy közismert jelenségen keresztül: hogyan lehet az, hogy két fiatal odaáll egymás mellé, és elmondják egymásnak, hogy „téged soha el nem hagylak”, és tényleg soha el nem hagyják egymást? Hogyan lehet, hogy a fiatal megkeresztelkedik, és onnantól fogva gyümölcsöző keresztény életet él? Nyilván nem két aranygyűrű vagy egy pohár víz hatására. Nem az esküvő a szentség, hanem a házasság, és nem a keresztelezési szertartás a szentség, hanem a Krisztusban való elmerülés. Tehát úgy válik gyümölcsözővé az életük, hogy komolyan veszik minden áldott nap, és az Úr törvényét forgatják éjjel-nappal az eszüben. Azt gondoltak, amit akartak, jól döntöttek, és megmaradtak ebben a döntésben.

A média uralta világ arra törekszik, hogy talmi ígéreteivel lefedje mindennapiainkat, arra törekszik, hogy tematizálja gondolatvilágunkat, és éjjel-nappal az általa kínált hazug és üres ígéreteken jártassuk az eszüket. De szerencsére azt gondolunk, amit akarunk, így akár egy gyümölcsöket hozó élet első lépéseként mindenféle, hosszú órákat elraboló hiábavalóság helyett elmélkedhetünk Isten gyümölcsöket hozó törvényein is...

Konfirmáció – megerősítés

Hős Csaba

A konfirmáció vasárnapja évszázadok óta különös ünnepe református gyülekezeteink életének. Egyházközségünkben idén a járványhelyzet miatt kicsit megcsúszva is ünnepeltük. Egy fiatal és négy felnőtt tett konfirmációi fogadalmat.

A konfirmációra sokan sokféleképpen tekintenek. Egyházból szempontról lehet úgy nézni, mint ami a teljes jogú egyháztagság megadásának az alkalma. A tradicionális vallásosság felől a konfirmáció pecsét egy-egy fiatal reformátusságán. Szociológiai szempontból a felnőtté válás egyik stációjaként tekintenek rá sokan. De ott marad a kérdés, hogy lényegileg mi is a konfirmáció? A konfirmáció szó megerősítést jelent, mert a Szentlélek megerősíti az ébredező hitünket. Ilyenkor megerősödik bennünk mindaz, ami évek vagy akár évtizedek óta ébredszik a lelkünk legmélyén. Így a konfirmáció a megerősítés és a megerősödés alkalmává lehet. A Szentháromság Isten megerősítő munkája és egy általa kiválasztott ember megerősödésének példája köszön vissza a bibliai Ábrahám történetében is. Ábrahám konfirmációján keresztül szedhetjük újhegyre, hogy mi is a konfirmáció (vö. I. Móz 13).

Egyfelől megerősödés az elköteleződésben. Ábrahám segítségül hívta az Úr nevét életébe, életéhez. A kor szokása szerint oltárt is épített. Az oltár köré rendezte az életét. Az oltár élete középpontjává lett. Az Istennel való személyes kapcsolata lett meghatározóvá számára inentől élete minden ügyes-bajos dolgában. Mert minden életnek kell valami, ami összefogja, ami meghatározza. Ábrahám életének meghatározója, irányítója, középpontja az Isten lett. Minden életnek kell, hogy legyen egy középpontja, ami köré rendeződhet. A konfirmáltak számára ez Krisztus lehet. De az Isten melletti elköteleződés jelenti az oltár melletti elköteleződést is. S ez az oltár ma a gyülekezet. Az a közösség, amelyben és amelyen keresztül megismertük Isten szeretetét. A konfirmáció megerősített elköteleződés a Magyar Református Egyház és a Felcsúti Református Egyházközség mellett is.

Másfelől a konfirmáció megerősödés a ráhagyatkozásban is. Az ígéből kitűnik, hogy Ábrahám ráhagyatkozik arra az Istenre, akit meg tapasztalt, aki idáig vezette, aki ide segítette, akinek az oltáránál már térdre borult. Konfirmál Ábrahám, mert megerősödik a teljes, abszolút Istenre hagyatkozásban. Tudja már, hogy Istenen kívül nincs semmire megoldás a mindennapokban sem. Tudja, hogy Istenen kívül nincs élet, prosperitás, rendezett család, áldás, nincsenek normális emberi viszonyok. Istenen kívül és nélküle csak a semmi van.

Ám a konfirmáció megerősödés a nagyvonalúságban is. Mert aki Isten választotta és aki Istent választotta, az minden egyében lehet nagyvonalú. Istent kell, hogy válassza magának az ember. Mert akkor nem kell már barátot, társat, éltfilozófiát, életutat, egzisztenciát, munkát, ki tudja, mi mindent választania, mert azok akkor megadatnak. Aki Istent választja, és mellette elköteleződik, az lehet a mindennapokban szentül nagyvonalú, mert még a nehézségek ellenére is vele lesz az Isten áldása, s tőle megkapja emberileg is mindazt, amire szüksége van.

Végül a konfirmáció megerősödés a reménységben is. Döbbenetes a bibliai történetben az, hogy ahogyan Ábrahám feltekint, az ígért földjét látja. Kitágul számára a látóhatár. Nem azt látja, amit bárki lát. Ő többet lát. Ő Isten ígéreteit is látja. Mert aki igazán konfirmál, az túllát a világ minden csalogató báján, a hétköznapi érdekein. Aki konfirmál, az láthatja Isten gazdag ígéreteit itteni életére nézve. Sőt, láthatja az azt a másik világot, ahol az Isten jobbján Krisztus hirdeti ma is: „Jertek én atyámnak áldottjai, és örököljétek az Országot!”

A konfirmáció megerősödés: elköteleződésben, ráhagyatkozásban, szent nagyvonalúságban és a reménységben. Örömmel köszöntjük gyülekezetünk egy ifjú és négy felnőtt konfirmandusát. Isten áldja életüket!



Tudta-e, hogy...

a felcsúti homokbánya

mintegy száz éven keresztül látta el homokkal a környező településeket, valamint különleges minőségének köszönhetően az ipari felhasználókat. A homokot csillékben szállították a közeli vasúti berakóhoz, és vonat vitte többek között a dunaiújvárosi vasöntődébe, ahol az öntőformák nélkülözhetetlen anyaga volt. A bányászat során keletkezett hatalmas gödröket személtlerakóként hasznosították, amelyek még a mai napig működnek. Homokkészlete kimerült, az új lelőhely feltárása gazdaságtalan, ezért a sok évtizede működő bányát a közelmúltban bezárták. A homokbányát Vető Zsigmond földbirtokos nyitotta meg a múlt század elején, legutolszó üzemeltetője a felcsúti Homok Kft. volt.

Noll Zoltán

A hónap hősei Futballistáink a faluért



Ahogy az elmúlt nyáron, úgy idén is karitatív csapatépítő programot eszeltek ki a maguk számára megyei csapatunk játékosai: amíg tavaly traktorral és szemeteszsákokkal vágtak neki Felcsút és környezete megtisztításának, addig ebben az évben festékesvödröket és ecseteket ragadtak, s újrászínezték a Tamássy-Margalit-kúria kertjében álló, legnagyobb íróink-költőink gondolatait őrző, mostanra kissé talán megkopott padokat. A Puskás Akadémia harmadik számú alaku-latának trénera, Szabó Dániel szerint a projekt nem csupán a csapatösszetartást segítette, de közösségi szolgálat is volt. Köszönjük, fiúk!



Isten éltesse!

Mészáros László polgármester július hónap legalább 70 esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Papp Istvánné a 80., **Schmidt Istvánné** a 71., **Héring Terézia** a 70., **Marácz Lászlóné** a 80., **Moharos Ferencné** a 85., **Pálkás Józsefné** a 88., **dr. Györgyi Viktor István** a 74., **Smidné Mógor Erzsébet** a 73., **Szeccsdi István** a 71., **Kövágó Antalné** a 91., **Uri Hajnalka** a 71., **Lakatos Imre** a 70., **Németh Józsefné** a 81., **Kernbaum Andrásné** a 73., **Palotás Kálmán** a 83., **Litter Lászlóné** a 79., **Müller Ferencné** a 70., **Polyák Jánosné** a 70., **Vörös József** a 70., **Kelemen Mihályné** a 79., **Nagy János** a 79., **Varga Lajosné** a 73. születésnapját ünnepelte.

Tisztelt Felcsútiak!



„Újraélesztjük”
a már jó ideje nem működő polgárőrséget.

Arra kérünk minden felcsúti hölgyet és urat és fiatait,
aki kedvet érez magában tenni a falu közösségéért,
hogy jelentkezzen polgárőrnek!

Tegyük a közért és a biztonságunkért!

Minden szükséges tájékoztatást megtudhatnak

Kiss József nyugállományú rendőrtiszttól:

Tel.: 06 30 248 9609, kissbiztonsag@gmail.com

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó



Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóházánál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Látogass el éttermünkbe vagy rendeld házhoz és élj a szolgáltatás adta előnnyel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával

fizetned rendelésed?
Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MesarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP

Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750